

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 14Skž/1/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 9624200129
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Prof. JUDr. Peter Potásch
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2025:9624200129.1

Uznesenie

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu prof. JUDr. PhDr. Petra Potáscha, PhD. a členov senátu JUDr. Mariána Trenčana, JUDr. Petry Príbelskej, PhD., Mgr. Michala Novotného a JUDr. Martina Tisa - vo veci žalobcu (sťažovateľa): K. Z., J.. XX.XX.XXXX, G. K. XX, XXX XX G. - proti žalovanému: Úrad vlády Slovenskej republiky, so sídlom Námestie Slobody 1, 813 70 Bratislava - v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu (podanie bez označenia) zo dňa 21.10.2024 - proti právoplatnému uzneseniu Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky - sp. zn. 1SžNSS/1/2023 zo dňa 27. júna 2024 - takto

rozhodol:

- I. Kasačná sťažnosť sa odmieta.
- II. Účastníkom konania sa právo na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Kasačný senát 1S Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky rozhodnutím sp. zn. 1SžNSS/1/2023 zo dňa 27. júna 2024 (ďalej aj ako „napádané rozhodnutie“) postúpil skoršie podanie sťažovateľa zo dňa 04.09.2023 označené ako „žaloba na preskúmanie zákonnosti, policajných a prokurátorských rozhodnutí, týkajúcich sa obrovských podozrení na zneužívanie právomocí, krytie rozsiahlej trestnej činnosti, zabezpečovanie beztrestnosti a praktík policajnej a prokurátorskej mafie“ (ďalej aj ako „žaloba“) Mestskému súdu Bratislava I. Z obsahu žaloby ustálil, že sa nejedná o vec, v ktorej by mal najvyšší správny súd zákonom zverenú právomoc, resp. vecnú príslušnosť konať a rozhodovať. Mal za to, že sa jedná o vec, ktorá podlieha pôsobnosti trestného súdu, a preto žalobu postupom podľa § 18 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej aj ako „SSP“) v spojení s § 13 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj ako „CSP“) postúpil uvedenému súdu.

2. Dňa 22.10.2024 bolo Najvyššiemu správne súdu Slovenskej republiky (ďalej aj ako „najvyšší správny súd“) doručené podanie sťažovateľa zo dňa 21.10.2024 (bez označenia) - ďalej aj ako „podanie“. Jeho prílohu tvorili: titulná strana žaloby zo dňa 04.09.2023 (bod 1.), titulná strana rozhodnutia najvyššieho správneho súdu (sp. zn. 1SžNSS/1/2023 zo dňa 27. júna 2024) - (bod 1.), ďalej úradný prípis Mestského súdu Bratislava I (sp. zn. 37Td 6/2024 zo dňa 04.10.2024), ktorým tento vec postúpil Krajskej prokuratúre Bratislava, keď dospel k záveru, že sa jedná o trestné oznámenie a - napokon - upovedomenie Krajskej prokuratúry Bratislava zo dňa 16.10.2024 (sp. zn. 1 Kn 774/24/1100-3), ktorým bol sťažovateľ informovaný, že jeho vec bola postúpená na vybavenie Okresnej prokuratúry Bratislava I.

3. Na základe opatrenia predsedu najvyššieho správneho súdu zo dňa 10. decembra 2024 bolo podanie sťažovateľa pridelené - náhodným výberom - na rozhodnutie senátu 14S tunajšieho súdu.

4. Z podania sťažovateľa konajúci senát ustálil, že tento ním napáda postup kasačného senátu 1S spočívajúci v postúpení jeho skoršej žaloby Mestskému súdu Bratislava I, t. j. jeho podanie smeruje proti uzneseniu tunajšieho súdu sp. zn. 1SžNSS/1/2023 zo dňa 27. júna 2024 (ďalej aj ako „napádané rozhodnutie“).

5. Uvedený záver je zrejмый z vlastného obsahu podania sťažovateľa (napr. tretia strana, prvý odsek podania sťažovateľa zo dňa 21.10.2024): „Mám zato, že keď sa obrátim na nestranný a nezávislý súd,

čo mi zaručuje Ústava SR aby rozhodol o mojej žalobe, tak sa to nemá utuľtať formou, že sa to hodí na vyšetrovacie orgány [...] Obrátil som sa v dobrej viere na Najvyšší správny súd SR, aby posúdil moju žalobu a preto žiadam aby sa mojou žalobou na štát zaoberal Najvyšší správny súd SR a nie orgány, ktorým bola moja žaloba zaslaná.“ a túto skutočnosť indikujú aj samotné prílohy jeho podania (k tomu pozri bod 2. tohto uznesenia). Vychádzajúc z uvedených dôvodov bolo potom podanie sťažovateľa zo dňa 21.10.2024 posúdené konajúcim súdom ako kasačná sťažnosť (§ 438 a nasl. SSP), o ktorej v súlade s Rozvrhom práce Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a nadväzujúcim opatrením predsedu najvyššieho správneho súdu, rozhodol päťčlenný senát tunajšieho súdu, a to tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

6. Podstatným pre rozhodnutie súdu vo veci bola pritom skutočnosť, že proti rozhodnutiu najvyššieho správneho súdu - sp. zn. 1SžNSS/1/2023 zo dňa 27. júna 2024 - kasačná sťažnosť prípustná nie je. O tomto bol sťažovateľ v uvedenom rozhodnutí aj riadne poučený.

7. Podľa § 438 ods. 1 SSP, kasačnou sťažnosťou možno napadnúť právoplatné rozhodnutie správneho súdu podľa § 10 SSP. Podľa § 10 SSP, na konanie a rozhodovanie v správnom súdnictve sú vecne príslušné Správny súd v Bratislave, Správny súd v Banskej Bystrici a Správny súd v Košiciach [...]. Kasačnou sťažnosťou je teda možné napadnúť len rozhodnutie vydané správnym súdom (do 31.05.2023 krajské sudy, od 01.06.2023 správne sudy podľa § 10 SSP), nie však rozhodnutia samotného kasačného súdu - a contrario § 438 ods. 1 SSP (k tomu porovnaj napr. aj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky - sp. zn. 2Sdo/10/2017 zo dňa 16. januára 2018: „Kasačnou sťažnosťou je možné napadnúť len rozhodnutie krajského súdu, nie rozhodnutie najvyššieho súdu.“ - Zbierka stanovísk NS a súdov SR 1/2019, č. j. 11/2019 - „Kasačnou sťažnosťou možno napadnúť len právoplatné rozhodnutie krajského súdu (relatívne právoplatné), nie však rozhodnutie najvyššieho súdu [...]“.)

8. Tieto právne východiská súvisiace s vecou potvrdzuje aj odborná spisba, ktorá k prípustnosti kasačnej sťažnosti v obdobných prípadoch uvádza: „Kasačnou sťažnosťou preto nemožno napadnúť: a) žiadne rozhodnutie Najvyššieho súdu SR [pozn.: v súčasnosti - Najvyššieho správneho súdu SR] vydaného v správnom súdnom konaní, b) .... [...] Neexistuje totiž súd, ktorý by bol funkčne príslušný opravný prostriedok prejednať a rozhodnúť o ňom, pretože zákon v týchto prípadoch funkčnú príslušnosť neupravuje.“ (BAJÁNKOVÁ, Jana, BARICOVÁ, Jana, GEŠKOVÁ, Katarína. § 439 [Prípustnosť kasačnej sťažnosti]. In: BARICOVÁ, Jana, FEČÍK, Marián, ŠTEVČEK, Marek, FILOVÁ, Anita a kol. Správny súdny poriadok. 1. vydanie. Bratislava: C. H. Beck, 2018, s. 1595.)

9. Práve vyššie uvedená neprípustnosť kasačnej sťažnosti proti napádanému rozhodnutiu potom bez ďalšieho odôvodňuje výrok I. tohto uznesenia, a preto nebolo opodstatnené skúmať ďalšie procesné podmienky, ktorých splnenie by inak muselo byť preukázané pre meritórny prieskum vo veci (napr. splnenie zákonnej lehoty na podanie kasačnej sťažnosti, existencia obligatórneho právneho zastúpenie a i.). Napriek tomu však kasačný súd uvádza, že ak by aj vo veci neexistovala procesná prekážka neprípustnosti kasačnej sťažnosti (príp. iná procesná prekážka), kasačná sťažnosť sťažovateľa by musela byť odmietnutá podľa § 459 písm. d) SSP, t. j. z dôvodu, že táto nebola spísaná advokátom (§ 449 ods. 1 SSP „(1) Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.“).

10. Senát rozhodujúci v tejto veci napokon poukazuje aj na rozhodnutie iného senátu tunajšieho súdu, ktorý v podobnej veci postupoval obdobne a sťažnosť, ktorou sa žalobca domáhal prieskumu (právoplatného) uznesenia najvyššieho správneho súdu, rovnako odmietol (rozhodnutie najvyššieho správneho súdu sp. zn. 4SžNSS/5/2024 zo dňa 11. decembra 2024):

„3. Najvyšší správny súd následne uznesením sp. zn. 5SžNSS/2/2024 zo dňa 25. júla 2024 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) prejednávajú vec v zmysle § 18 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“) postúpil na prejednanie Mestskému súdu Bratislava IV ako miestne príslušnému všeobecnému súdu žalovaného. Najvyšší správny súd dospel k záveru, že žaloba, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplata konkrétnu sumu, nepatrí do právomoci Najvyššieho správneho súdu ani do správneho súdnictva, nakoľko sa jednalo o civilnú vec patriacu do pôsobnosti civilného súdu.

[...]

5. Z obsahu predmetného podania vyplýva, že žalobca nesúhlasil s napadnutým uznesením Najvyššieho správneho súdu a považoval ho za neodôvodnený [...] Uviedol, že podľa neho je voči napadnutému uzneseniu prípustný opravný prostriedok, pričom napadnuté uznesenie považoval za neplatné a irelevantné.

[...]

13. Najvyšší správny súd po oboznámení sa s obsahom podania žalobcu konštatuje, že opravný prostriedok (sťažnosť) žalobcu smeruje proti uzneseniu voči ktorému opravný prostriedok (ani mimoriadny opravný prostriedok) nie je prípustný. [...]

14. [...] Ak Najvyšší správny súd (tak ako aj v prípade žalobcu) zistí, či už z vlastnej iniciatívy, alebo na námietku účastníka konania, že nie je vecne, miestne alebo kauzálne príslušný, postúpi vec uznesením v zmysle § 18 ods. 2 SSP príslušnému súdu. Uvedené ustanovenie sleduje ochranu práv účastníkov a garanciu zachovania právnych účinkov spojených s podaním žaloby alebo iného podania. Uvedené je prejavom garancie základného práva na súdnu a inú právnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1, 2 Ústavy SR.[...]

15. Najvyšší správny súd zároveň konštatuje, že v zmysle vyššie citovaných ustanovení, podanie žalobcu nespadá ani do právomoci Najvyššieho správneho súdu v prípadoch uvedených v § 11 písm. a) až g) SSP. Do právomoci správneho súdnictva, na ktorého čele stojí Najvyšší správny súd, patrí totiž poskytovanie súdnej ochrany proti aktom orgánov verejnej správy (štátnej správy a samosprávy), pričom môže rozhodovať iba spôsobom ustanoveným Správnym súdnym poriadkom.

16. Vzhľadom na vyslovený záver o neprípustnosti podania opravného prostriedku a nedostatku právomoci Najvyššieho správneho súdu, rozhodol Najvyšší správny súd tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia [...]“ - [pozn.: odmietnutie sťažnosti]

11. Vzhľadom na neprípustnosť opravného prostriedku - kasačnej sťažnosti proti napádanému rozhodnutiu (§ 439 ods. 1 SSP, a contrario § 438 ods. 1 SSP), senát najvyššieho správneho súdu sa nevenoval vecnej argumentácii sťažovateľa obsiahnutej v jeho podaní zo dňa 21.10.2024 a jeho kasačnú sťažnosť výrokom I. tohto uznesenia odmietol (§ 459 písm. c) SSP). Z dôvodu neprípustnosti kasačnej sťažnosti (ako celku), nebolo potom opodstatnené pristupovať ani k odstraňovaniu formálnych väd podanej kasačnej sťažnosti.

12. V súlade s ustanovením § 467 ods. 1 SSP v spojení s ustanovením § 170 písm. a) SSP, najvyšší správny súd výrokom II. tohto uznesenia nepriznal právo na náhradu trov konania ani jednému z účastníkov konania, keďže kasačná sťažnosť žalobcu bola odmietnutá.

13. Pre úplnosť súd na záver dopĺňa, že riadnymi členmi senátu 14S, ktorý rozhodoval o kasačnej sťažnosti žalobcu, sú podľa Rozvrhu práce Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky aj sudkyňa JUDr. Katarína Cangárová, PhD., LL.M. a sudca JUDr. Marián Fečík. Títo však boli zároveň členmi senátu, ktorý vydal napádané uznesenie (sp. zn. 1SžNSS/1/2023 zo dňa 27. júna 2024). Rozhodnutím podpredsedu najvyššieho správneho súdu - č. Kpp/25-3 zo dňa 5. februára 2025 (právoplatnosť: 06.03.2025) boli preto obaja menovaní sudcovia - na základe ich vlastného oznámenia - vylúčení z prejednávania a rozhodovania v tejto veci. O kasačnej sťažnosti žalobcu potom rozhodoval senát 14S v zložení uvedenom v záhlaví tohto rozhodnutia, t. j. bez uvedených sudcov.

14. Toto uznesenie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 5 : 0 (jednomyseľne).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.